

BOCSKAI ISTVÁN GIMNÁZIUM, SZAKKÉPZŐ ISKOLA ÉS DIÁKOTTHON HÍREI

A Bocskai István Gimnázium, Szakképző Iskola és Diákotthon fennállásának 40. évfordulóját ünnepli. Ennek keretében egy 1 hetes rendezvénysorozatot szervez az intézmény, melyre mindenkit szeretettel várunk.

A program:

2004. október 11. 17.00 óra: Ünneplés megnyitó és fotókiállítás a gimnázium aulájában.

Sport- és kulturális vetélkedők középiskolások számára:

2004. október 14. 13.00 óra kispályás fiú labdarúgás csoportmérkőzések

2004. október 14. 13.00 óra leány kézilabda csoportmérkőzések

2004. október 14. 13.00 óra asztalitenisz verseny csoportmérkőzések

2004. október 15. 8.30 óra kispályás fiú labdarúgás helyosztó mérkőzések

2004. október 15. 8.30 óra leány kézilabda helyosztó mérkőzések

2004. október 15. 9.00 óra sakkverseny

2004. október 15. 9.00 óra asztalitenisz verseny helyosztó mérkőzések

2004. október 15. 9.00 óra szavalóverseny

2004. október 15. 9.00 óra műveltségi vetélkedő

A vetélkedők helye: A gimnázium ebédlője

A sportversenyek helye: a gimnázium sportpályája, tornaterme és a sportcsarnok

**A rendezvénysorozat zárásaként
2004. október 16-án kerül megrendezésre a
hagyományos Bocskai-bál.**

Belépődíj: 2.000,-Ft.

Jelentkezés: 2004. október 10-ig a gimnázium adminisztrációs irodájában, vagy az 54-430-084-es telefonon. Mindenkit szeretettel várunk.

Örömmel vesszük az osztálytalálkozó szervezését a bál keretében. A megszervezéshez szívesen nyújtunk segítséget. Kérjük, hogy ezzel kapcsolatos szándékukat a gimnázium adminisztrációs irodájában 2004. október 3-ig jelezzék.

Beszámoló a korondi kirándulásról

A Bocskai István Gimnázium 12/A osztálya 2004. július 26-a és 30-a között Romániában vett részt osztálykiránduláson. Úticélunk Korond városa és környéke volt, de út közben több érdekes látnivalót is megtekintettünk. Habár a csucsai Boncza-kastély „felfedezése” a rossz idő miatt elmaradt, bőven volt részünk érdekes látnivalókban. Az első nap (azaz az odautazás napján) egy kemény gyalogos túrán vettünk részt, mikor is átkeltünk a Tordai-hasadékon. Igaz, a túra végére elfáradtunk, de a táj szépsége ezért kárpótolt minket. Szállásunkra, a korondi bentlakásra kb. este fél 9-kor érkezünk meg (ottani idő szerint).

Másnap reggel 8-kor a gyors reggelit követően buszra szálltunk, majd megkezdődött Korond környékének „feltérképezése”. Az első megállónk a közeli borvíz-forrás volt, ahol mindenki megmerítette a vízben a magával hozott műanyag-palackot. Következő állomásunk a szovátai Medve-tó volt. Már a levegőben is érezni lehetett a sót. Miután körbejártuk a tavat és körülnéztünk a közeli piacon, folytattuk utunkat. A következő „célpontunk” szintén a sóval kapcsolatos volt: a parajdi sóbányába „ereszkedtünk le”. Ami (legalábbis számomra) a meglepetés erejével hatott, az az, hogy a tárnát, amit megtekintettünk (és ahol már nem folyt bányászat) lényegében egy földalatti szórakoztatóközponttá alakították. Egymást érték a büfék és a játszóterek.

Következő nap szintén korán elhagytuk szálláshelyünket. Úticélunk a tegnapiánál messzebb helyezkedett el: a Gyilkos-tavat és a Békás-szorost szeretnénk volna közelebről megtekinteni. Sajnos az időjárás nem volt kegyes hozzánk, szinte egész nap esett. A Gyilkos-tónál közel fél órát töltöttünk el, majd továbbindultunk volna a Békás-szoroshoz, de a buszunk sajnos nem fért át az alagúton, az eső pedig ismét rákezdett... Így kissé csalódottan hagytuk el a Gyilkos-tavat, és indultunk vissza szállásunkra.

Következő nap az osztály két részre szakadt: a csapat egyik fele már korán reggel tovább folytatta a kirándulást, akik azonban elfáradtak a tegnapi nap folyamán, a kollégiumban maradtak (bevallom, én is az utóbbi csoportba tartoztam). Délután a bentlakás menzáján vetélkedőt rendeztünk, melyen az osztály több csapatra lett osztva. Habár csapatommal az első fordulót követően villámgyorsan az élre törtünk a pontversenyben, végül csak a dobogós (de egyáltalán nem dicső) hetedik, azaz utolsó helyet sikerült megszereznünk.

Másnap eljött a hazautazás ideje. Villámgyorsan ellenőriztük, hogy mindent összepakoltunk-e és, hogy meg van-e minden csomagunk. Hazafelé jövet tettünk még egy gyors (kb. negyven perces) kitérőt Kolozsváron, ahol a temetőt és a Mátyás-teret néztük meg, majd meg sem álltunk hazáig (csak néhány WC-nél). A Gimnázium bejárata elé körülbelül fél 11-kor érkezünk meg.

Barta János 12.A